

89. Fra afsk. Løjtnant og Bogholder ved Artilleriet P. S. Petersens forladte Hustru, *Ingrid Petersen*, om en aarlig Understøttelse. (Indbragt den 20. Januar 1905 af Folketingsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds, *Zahle*).

Andragerindens Mand blev i 1879 udnævnt til Løjtnant i Artilleriet, gik derefter over i Gendarmeriet og ansattes ved dettes Ophævelse som Bogholder ved Artilleriet. I Slutningen af 1903 blev han paa Grund af Besvigelser ved de ham betroede Oppebørsler ved Krigsretsdom anset med Straf af 1 Aars Forbedringshusarbejde og rejste efter udstaaet Straf til Udlandet. Hustruen anser det som ganske udelukket, at hun fra ham nogensinde vil faa Hjælp til sig og deres 3 Børn, hvoraf de 2 yngste, et svageligt Pigebarn paa 16 og et paa 7 Aar, ligge hende til Byrde. Hun ernærer sig som Benklædesyerske ved Munderingsdepotet og kan derved tjene 6—7 Kroner om Ugen. Desuden har den yngste Datter faaet et Skolelegat fra Krigsministeriet paa 100 Kr. aarlig, der imidlertid bortfalder om 2 Aar. Andragerinden har forgæves indsendt et Andragende til Krigsministeriet om en aarlig Understøttelse og henstiller nu sin Sag til Folketinget.

2 Bilag medfølge.

Udvalget gør ikke Indstilling.

90. Fra et *Udvalg i Stenderup, Ansager Sogn, Ribe Stift*, om Hjælp til Opførelse af en Kirke i Stenderup. (Indbragt den 21. Januar 1905 af Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds, *Bluhme*).

Beboerne i Stenderup, hvor der for Tiden lever 75 Familier med 420 Personer, have til den ønskede Kirke tegnet et Beløb af 2,500 Kroner foruden 500 Kroner til forberedende Arbejder. De fleste af Beboerne have over 1 Mil til deres Sognekirke, og Sognepræsterne der have derfor i mange Aar hver anden Søndag holdt Gudstjeneste i Stenderup Skole. Man er derved i Stenderup kommen til at føle sig som en Kirkemenighed for sig og ønsker i høj Grad virkelig at blive det, saa meget mere som man frygter, at den lange Vej til Kirke i ugunstige Tider kan afskrække først de gamle og senere de unge fra at søge Kirken. I 1886 have Beboerne indsendt et Andragende til Ministeriet om at faa en Kirke i Stenderup, og der blev da stillet i Udsigt, at naar andre Egne i Stiftet havde faaet deres Kirketrang afhjulpen, vilde Turen komme til Stenderup. Nu mener man, at Tiden er inde.

Udvalget gør ikke Indstilling.

91. Fra *Arrestforvarer P. Nielsen* af Helsingø om Pension. (Indbragt den 23. Januar 1905 af Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds, *Doose*).

Andrageren blev i December 1897 udnævnt til Arrestforvarer efter 30 Aars Tjenestetid i Hæren, sidst i 7 Aar som Stabssergent. Hans Løn som Arrestforvarer har været 400 Kr. aarlig foruden Bolig og Brændsel. Hvis han efter sin Afskedigelse fra Hæren havde oppebaaret Pension, vilde den have udgjort lidt over 570 Kr. aarlig, medens hans aarlige Indtægt nu kun kan anslaaes til 550 Kr., og han indgav derfor, efter at Loven af 19. December 1902 om Ændring i Lov af 20. November 1876 om Pensionering af Underbefalingsmænd m. m. var udkommen, et Andragende til Bestyrelsen for de militære Underklassers Pensionering om i Henhold til denne Lovs § 1 at faa en saa stor Del af Pensionen udbetalt, at denne Del sammenlagt med Indtægten af Arrestforvarerstillingen vilde udgøre det Pensionsbeløb, han skulde have haft, hvis han ikke var bleven Arrestforvarer. Andragendet blev imidlertid afslaaet i Henhold til § 6 i Lov af 20. November 1876, som ikke var bleven berørt af Ændringen i Loven af 1902. Da Andrageren imidlertid har erfaret, at samtlige øvrige Arrestforvarere